

Нешо Попбрайков

Роден е в гр. Копривщица. Той е син на уважавания свещеник поп Брайко. Образованието си получава отначало в Копривщенското, а после в Пловдивското класно училище, при Йоаким Груев. По-късно учителства в Станимака (Асеновград), Стрелча, Панагюрско и Пирдоп от 1861 г. до 1865 г., а после в Копривщица, след което в 1867 г. става учител във Враца и учителства там до 1872 г. През пролетта на 1872 г. той получава покана от видинското училищно настоятелство да стане учител в класното училище в града. По-късно той е условен за учител във Видинското класно училище, през учебната 1872/1873 г. Той преподавал българска граматика, естествена история и зоология, физика и турски език. В архивите на Видинската българска община са запазени документи във връзка със заминаването на Нешо поп Брайков от Видин. В извънредното заседание на училищното настоятелство на 17 юли 1873 г. е приета оставката му, а на 21 същия месец му се дава пътно тескере, с което се слага край на учителстването му във Видин. След това отново се завръща в родния си град и отново става учител там. През 1876 г. взема участие в подготовката на Априлското въстание като член на местния революционен комитет, а в дните на обявяването на въстанието в Копривщица, когато пуква първата пушка, той е подпредседател на Военния комитет. През учебната 1878/1879 г. е условен за главен учител на Копривщенското класно училище и тая година е била последна на учителстването му, защото поради слабо възнаграждавания учителски труд, той напуска учителството и става чиновник. Последните години от живота си преживява в София като докладчик във Върховната сметна палата, след което се пенсионира.

{loadposition user28}